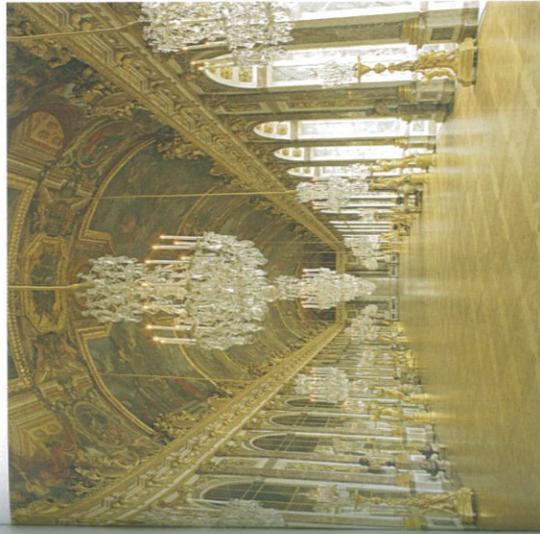

Descripció formal

El palau consta de dues façanes: la principal, orientada al centre de la ciutat, i la del darrere, oberta als jardins. Tot el conjunt, d'extrem a extrem, presenta al visitant una façana de més de 600 m de llarg. En alçada, s'estructura en tres nivells: el basament; el cos principal, que es caracteritza per la repetició de pilastres i columnes jòniques d'ordre gegant que emmarquen uns grans finestrals, i l'àtic, coronat per trofeus. La monotonia aparent, derivada de la sobrietat decorativa i de la repetició, es trenca gràcies a un sistema enginyós d'entrants i sortints de la façana que compensen l'horitzontalitat del conjunt i li aporten ritme i moviment.

Seguint el model francès, l'interior s'articula al voltant d'una escala construïda al cos central del palau, lloc on hi ha les habitacions del rei i de la reina. En aquest cos també hi destaca la cèlebre galeria dels miralls, un espai rectangular de 75 m de llarg, ricament decorat amb pintures i aranyes o salomons de cristall, en el qual els grans finestrals que donen al jardí es contraposen amb els enormes miralls que reflecteixen la llum solar i la de les espelmes. Tot això crea un joc lumínic intens i teatral, que comporta una interacció interessant del paisatge interior amb l'exterior, i ajuda a aconseguir l'efectisme tan propi del període barroc.

La galeria dels miralls és un exemple del caràcter il·lusrí i escenogràfic del Barroc.

Capella reial, en la qual destaca la magnificència de la tribuna per al rei.

La resta de l'edifici és una sèrie interminable de sales disposades en fila i decorades profusament, l'ala esquerra es destinava a la residència de prínceps i nobles i l'ala dreta acollia les oficines dels ministeris. Unida a aquestes destaca la capella reial, construïda per Hardouin MANSART, un dels exemples més destacats del barroc francès tardà, amb tres naus sobre columnes, tribuna per al rei sobre les naus laterals i una capçalera semicircular.

Entorn i integració urbanística

No es pot entendre el *palau de Versailles* sense els seus jardins, obra de Le Nôtre, perquè conformen amb les edificacions un tot unitari en què cadascuna

de les parts es complementa amb les altres. Així, la riquesa i l'ordre que regeixen l'arquitectura també és aplicada als jardins, la naturalesa dels quals ha estat manipulada i dominada per la mà humana amb la finalitat d'establir el que s'ha anomenat un urbanisme "a la francesa" o obert.

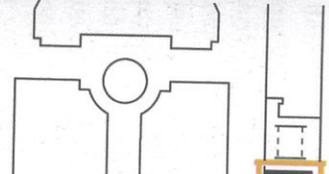
Funció, contingut i significat

En la seva funció pràctica, el *palau de Versailles* va ser construït per ser la residència del rei Lluís XIV i de la cort. No obstant això, per la seva grandiositat i sumptuositat, va ser explotat de manera propagandística per a l'exaltació de la monarquia absolutista i com a mostra de l'hegemonia política de França a Europa.

Tot el palau va ser construït basant-se en el concepte que l'autoritat del rei era de caràcter diví. El monarca, per tant, esdevenia el centre universal del poder, i tot girava al seu voltant, identificant així el rei amb el Sol. Aquesta identificació era tan gran, que fins i tot la jornada del monarca s'organitzava seguint la trajectòria del sol; per això mateix, el dormitori reial estava situat al centre de l'eix est-oest del palau.

rectes francesos
aixecar l'edifici
seves obres, ja

orment i va ser
i de la capella
in MANSART va
cia, la regulari-
arbres rosats),

ministeris

MODELS I INFLUÈNCIES

El *palau de Versailles*, iniciat com una ampliació d'un antic palau de Lluís XIII, es va convertir no només en un nou model urbanístic i arquitectònic, sinó també en el màxim representant del *Grand Siècle* francès. En la seva concepció, s'hi combinen un interior barroc d'una gran riquesa decorativa i un exterior dominat per l'harmonia i l'equilibri classicistes.

El *Palau de Versailles* es va erigir en el model a seguir per tots els palaus europeus del segle XVIII. A Espanya, la seva influència es va fer sentir amb força en construccions com el **Palacio de Oriente de Madrid** i el *palau d'Aranjuez*.

Giovanni B. Sacchetti: *Palacio de Oriente de Madrid* (1736-1764).

